

Lyrisk. En haug dikt gjestet nettopp byen. Det har vært poesifestival. Det har vært fest. Det har vært Audiatur.

Tekst: Hilde Sofie Pettersen. Foto: Hanne Skarstein.

Poesifest

– Det er bra å få poesien utover scenekanten.

Ordene tilhører Mette Moestrup, en av poetene på årets Audiatur, festival for ny poesi. Hun har tre diktsamlinger bak seg, underviser ved forfatterskolen i København og er en viktig aktør i den skandinaviske poesien.

Kjent for å være slitsom

Idet vi møtte henne skulle hun snart gå på scenen for å lese dikt for oss og en god del andre plassert rundt hvitkledde bord. Stearinlys blafret, folk nippet til sine glass og ante tilsynelatende ingen fare. Selv om Moestrup er kjent for å være slitsom.

– Jeg vet det kan være irriterende når jeg henvender meg direkte til publikum i en opplesning. Det interesserer meg at situasjonen kan bli pinlig.

Pinlig kan det nemlig bli når oppleseren krever at publikum der og da skal gi verbal respons på det hun sier. Men hvorvidt publikum måtte delta i opplesningen Moestrup snart skulle holde, var ennå uklart.

– Jeg bestemmer meg aldri helt før i siste øyeblikk for hva jeg skal lese. Jeg er ikke alltid utadvendt på scenen, men prøver å være ærlig overfor mitt eget humor. Det er jo jeg som står der oppe, ingen skuespiller.

Åpent for alle

– Audiatur er et spennende møte mellom dikt, mellom kolleger, og mellom poesien og publikum utenfra, forteller Moestrup.

Da man speidet rundt blant festivaltilhørerne var det imidlertid ikke «publikum utenfra» som syntes mest beskrivende. Audiatur er på mange måter et bransjetreff, men et bransjetreff åpent for publikum. Og med i inngangsbillettene var årets festivalkatalog, som er på godt over 800 sider.

– Den er på mange måter en manifestasjon av det tverrskandinaviske poesimiljøet, og er et varig, håndfast resultat av festivalen.

Det skulle vise seg at Moestrup ikke var spesielt utadvendt for kvelden, men langt fra innadvendt heller. Litt som Audiatur i seg selv egentlig. Tilgjengelig, underholdende, interessant, men på ingen måte slitsomt oppsøkende. ☐

AUDIATUR

- Av det latinske verbet «audio», «jeg hører»
- Festival for ny poesi.
- Tidligere arrangert i 2003 og 2005
- Deltakere fra flere land og språkområder
- Egen nettbokhandel på www.audiatur.no

UFORUTSIGBAR. – Jeg bestemmer meg aldri helt før i siste øyeblikk for hva jeg skal lese, sier Mette Moestrup.

Transport. Arbeidet med å bygge ny museumstrikkebane over Nygårdshøyden er endelig igang. Bak prosjektet står en liten gjeng med trikkeentusiaster som arbeider på dugnad hver kveld etter endt arbeidsdag.

Tekst: Anette Margrethe Basso. Foto: Berit Bye.

Nå kommer trikken

Det er en uvurderlig innsats som gjøres av de som står bak hele trikkeprosjektet. På dugnad skal den lille gruppa med et knippe iherdige trikkeentusiaster, tilknyttet organisasjonen Bergen Elektriske Sporvei (BES), bygge hele den kommende trikkebanen i Bergen.

Målet er en bane som går fra Trikkehallen til sentrum. Foreløpig vil banen bygges ut på Møhlenpris, fra det nye Studentsenteret og ned til Sv-fakultetet. I sommer la de trikkeskinner i Vaskerelven, og det ligger allerede et godt stykke med skinner i Magnus Barfotsgate og ved Johanneskirken.

Gode støttespillere og litt flaks

– Grunnen til at vi bygger banen så stykkvis, er at vi sparer penger ved å strategisk forflytte arbeidet etter hvor kommunen jobber med veiarbeid. Heldigvis er det mye veiarbeid i Bergen for tiden, og vi slipper dermed utgifter både i forhold til graving og asfaltering, forteller styremedlem i BES, Trond Egil Aasen.

I tillegg har karene i BES vært så heldige å komme over et større parti med gamle trikkeskinner fra Trondheim. De rustne skinnene har ligget bortgjemt på et lager i over 20 år for BES fikk de for en billig penge.

Også med finansieringen har de hatt hell. Det er nå ett år siden Kings of Convenience kontaktet trikkeentusiastene i BES for å få holde veldedighetskonsert til inntekt for ny trikkebane i Bergen. Konserten fikk inn ses-

ten 200 000 kroner – et beløp som har kommet godt med i arbeidet.

Kongeforslag

– Når jeg ser dette, og hva en veldedighetskonsert kan lede til, tror jeg at jeg aldri mer skal holde en konsert til egen vinnings del, sier en engasjert Erlend Øye i Kings Of Convenience, som tilfeldigvis passerte oss under intervjuet ved Studentsenteret.

– Vil du selv komme til å bruke trikken når den står ferdig?

– Ja, men det kommer jo an på når den vil gå. Det ideelle måtte jo blitt om trikken gikk om natten når Hulen stenger, slik at folk for eksempel kan bli fraktet ned til Café Opera for å fortsette festen der, foreslår Øye.

Driftsansvarlig i BES, Atle Ingebrigtsen, synes Øyes forslag er interessant, men er redd det blir vanskelig siden trikkebanen ikke er underlagt konvensjonell drift.

Trikken skal fremdeles være knyttet til Sporveimuseet selv når den nye banen står klar. Men på den annen side så har vi jo ingen restriksjoner på når vi skal kjøre trikken.

Atle Ingebrigtsen, driftsansvarlig i BES.

– Trikken skal fremdeles være knyttet til Sporveimuseet selv når den nye banen står klar. Men på den annen side så har vi jo ingen restriksjoner på når vi skal kjøre trikken, humrer han.

– Når vil trikkebanen stå ferdig?

– Det kan jeg ikke svare på, men nå har vi trikkeskinner og vi trenger bare strømmaster, så det er antakeligvis ikke så alt for lenge til, konstaterer Ingebrigtsen. ☐

BERGEN ELEKTRISKE SPORVEI (BES)

• En idealistisk organisasjon, startet i 1993, som arbeider for å gjenopprette trikkelinje 3 over høyden til sentrum. Opprinnelig var prosjektet begrenset til kun Møhlenpris i forbindelse med museumsbesøk på Trikkehallen

• Foreningens mål støttes av byrådet, som har vedtatt at museumsforveien skal fullføres

• Når linjen fullføres vil trikken knytte sammen bydelene og ikke minst kulturinstitusjoner. Møhlenprisboere vil kunne ta trikken til teateret, mens turister kan ta den til Botanisk hage

• Trikken går vanligvis hver søndag mellom kl. 12 og 16, men har vært stengt i år grunnet oppussing av Trikkehallen

PÅ SPORET. – Min drøm er å få denne trikken fra Møhlenpris til Engen, og det har vi fått konsensjon til, sier driftsansvarlig Atle Ingebrigtsen. Ifølge Ingebrigtsen er det er ikke lenge til trikkebanen står ferdig. Fra Venstre: Atle Ingebrigtsen, Erlend Øye og styremedlem Trond Egil Aasen.

Turné. Dweezil Zappa ønsker å spre Frank Zappas musikk til et yngre publikum. Ellers frykter han farens geni vil bli misforstått og glemt.

Tekst: Magnus Gulbrandsen

Zappa til ungdommen

– Det ser absolutt ut til at vi klarer å spre entusiasme og kunnskap om musikken til Frank.

Det sier Dweezil Zappa om hvordan årets «Zappa plays Zappa»-turné så langt har vært.

14 år etter Frank Zappas død har sønnen Dweezil og et håndplukket band satt seg som mål å åpne unges øyne for musikken. Han tror en liveopptreden vil gjøre den til tider krevende musikken lettere tilgjengelig, fordi det blir lettere å «se» lydbildet, og hvordan det blir til.

– Vi ønsker å utdanne unge i musikken. Alt for mange tror de kjenner «humoristen» Frank Zappa. Frank var mye mer enn humor. Først og fremst var han en glitrende musiker og en banebrytende komponist, skryter sønnen av sin far.

Tidkrevende

Dweezil Zappa forteller at målet med turnéen først og fremst er å skaffe nye fans. Han mener faren, som gav ut nærmere 80 album i løpet av sin nesten 30 år lange karriere, fortjener dedikerte lyttere såvel som musikere.

– Dette er ikke ment som en hyllest til musikken. En kjærlighet av fans er der, men faren er at disse ikke anstrenger seg nok med å lære yngre mennesker å sette pris på musikken. Bekymringen for dette er drivkraften bak denne turnéen.

Bak turneen ligger det nemlig et nøysomt arbeid. Dweezil har kronologisk gått gjennom alle platene til Frank. Det har gjort at han i dag setter enda større pris på musikken.

Frank var mye mer enn humor. Først og fremst var han en glitrende musiker og en banebrytende komponist.

Dweezil Zappa om faren.

– Denne musikken krever mer enn bare et ønske om å kunne spille den. Selv om store deler ble laget for 30-40 år siden, er det fortsatt en enorm utfordring å spille for dagens musikere. Frank var virkelig forut for sin tid, sier Dweezil.

Ikke bare «gamlinger»

Det er et bevisst valg at bandet består av unge musikere, ikke gamle bandmedlemmer fra Frank Zappas band «The mothers of invention».

– Det er viktig at bandet ikke fremstår som «gamlinger» som spiller musikk for gamlinger», mener Dweezil Zappa. At fokuset er på de yngre betyr likevel ikke at eldre lojale fans er glemt. Det unge bandet leverer drøsevis av godbiter for de som allerede elsker musikken til Zappa. Ofte gjør de stykker mange ikke trodde var mulig live.

– Når vi for eksempel setter igang med en låt som «Brown shoes don't make it», som ikke engang Frank turde å spille live, tenker publikum som har hørt den på plate: «Er det sant? Skal de virkelig spille denne?!», forteller Dweezil entusiastisk.

Zappa junior kontrasterer sin fars eksepsjonelt produktive og kvalitetssterke karriere med mange av dagens artister:

– Jeg syns synd på mange av de unge i dag. Om 30 år kan de ikke på samme måte som dagens eldre se tilbake på sine helter og tenke at: «Det der er stor musikk». Altfor mange av dagens artister er bare et kortvarig blaff, avslutter han. ☐

«ZAPPA PLAYS ZAPPA»

- Turnéen er sønnen Dweezils måte å forvalte arven etter Frank Zappas alt for tidlige død i 1993.
- Debuterte på konsertscener i 2006.
- Ensemblet består foruten Dweezil Zappa (gitar) av blant annet Joe Travers (trommet), Billy Hulting (perkussjon), Sheila Gonzalez (keyboards, saksofon, vokal), Aaron Armitz (keyboards, trompet), Peter Griffin (bass) og Jaime Kime.
- Spiller i Grieghallen 10. oktober.